

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Stínování

Představujeme: SPEKTRUM

Roztoč – patnáct let na cestě

Květy z jedné louky

Co Vás napadne, když si přečtete slova „Naše historie není kdovíjak dlouhá, ale...“? A máte při tom myslet na volný čas dětí a mládeže?

Mně se vybaví seznam drobných sdružení napříč celou republikou, která jsou rozmanitá jako kvetoucí beskydská louka. Kdybychom každému dali barvu podle typu činnosti a okvětní lístky by značily počet uspořádaných akcí, zářil by prostor do dálky celou škálou barev (že by ani ženy neuměly všechny pojmenovat) a nenašli bychom vedle sebe dvě zcela stejné rostliny. A co teprve všechny ty včely, motýli i brouci, kteří se motají okolo každé kytky a vyvíjejí činnost! Odkud se vylíhli?

Chrudimský Altus, třebečický Kadet, pacovské Dveře, mikulovské sdružení 7 DNÍ... a stovky dalších spolků, které ještě neoslavily více než patnáct let života (a někdy i mnohem méně), vznikly z hlav, srdcí a zkušeností těch, kteří CHTĚLI. A je o nich slyšet. Pořádají mnoho krásných a jedinečných akcí, provozují kluby, portály a infocentra, vzdělávají, organizují výměny zkušeností, jsou členy krajských mládežnických rad. Přitom nemusejí mít stovky a tisíce členů, stačí desítky. Nemají nad sebou pevnou střechu ukotvenou pevnými piloty v tradici. Budují vlastní tradice. Nebojí se riskovat. Jsou pružní v rozhodování. Co kus, to originál.

Zeptejme se tedy znovu – kde se vzali ti lidé? Jako třeba já...?

V roce 1989 mi bylo sedm let a chodila jsem do první třídy. Změnu režimu jsem pocítila v okamžiku, kdy jsme museli přestat volat „soudruhůůů, soudruhůůů“ a pro nás nepochopitelně a hůř vyslovitelně mávat s rukou nad hlavou se slovy „pančitelí, pančitelí“. Nebyla jsem jiskřička, protože jsem si pod názvem tohoto „kroužku“ neuměla nic představit, ani když okolí strašilo, že mě pak nevezmou k pionýrům. Neřekli mi, že v jiskřičkách budu hrát hry, potkám kamarády a zažiji legraci. Musela jsem na to přijít sama později na táborech DDM, na akcích u přátel skautů, mezi oddíly Jiho-moravské krajské organizace Pionýra, kde jsem donedávna pracovala, i setkáváním s jiným, stejně „praštěným“ lidmi na Vě-Zetkách. Tady někde uzrálo i 7 DNÍ.

Protože jsme v Mikulově chtěli, dali jsme hlavy dohromady, vypůjčili si tady něco, tam něco, ba i z pionýrských kronik 1972-1986 čerpali nápady na akce, přidali svoje myšlenky, nadšení a bylo. A je. A bude. Díky všem okolo, kteří ve volném čase dětí a mládeže působí, ať už desítky let nebo jen pár měsíců, profesionálně nebo zájmově. Jsme jako ta louka, kde kytky rostou vedle sebe, jedna kvete dřív a druhá později, některá časem uvadne a jiná vyrostne na jejím místě. Z jedné hlíny, kde základní živinou je CHTÍT. A ono vlastně ani nezáleží na tom, jak dlouhou má kdo historii.

Jiřka Falková, předsedkyně 7 DNÍ Mikulov
www.7dni-mikulov.cz

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1
tel.: 234 621 210
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.

Toto číslo vyšlo
v prosinci 2012.

Foto na titulní straně
ze Setkání dětských lidových
muzik (FoS ČR) Olaf Deutsch

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz

Halahoj oslavil deset let

Za sedmero kopci, jak už to tak na Vysočině bývá, a sedmero objížďkami, jak už to tak na Vysočině bývá, leží městy Mrákotín. A nedaleko něj u rybníku Dolní Mrzatec má již několik let své tábořiště občanské sdružení Studentský klub Katolického gymnázia Třebíč Halahoj.

Právě tam se o posledním zářijovém víkendu sešly desítky lidí doslova z celé republiky, aby oslavily deset let fungování Halahoje. Šlo o členy a příznivce sdružení, kteří za deset let pomohli vybudovat to, čím je Halahoj dnes – ať už jako instruktoři či organizátoři nejrůznějších akcí nebo jako jejich účastníci. Nechyběli lidé z prvního letního kurzu v roce 2002 ani ti, co navštěvují pravidelně páteční čajovnu či hernu deskových her v roce 2012.

Díky státnímu svátku, který připadl na pátek, jsme si mohli všichni prodloužit víkend, a tak oslavy začaly slavnostně již v pátek večer koncertem písničkáře Caina. Já jsem jej kvůli výše zmíněným objížďkám nezastihl, ale podle vyjádření lidí, kteří měli více štěstí, se líbil Cainovi i účastníkům „Říkal, že se mu s námi moc líbí, že na takové skupiny, jako jsme my, není příliš zvyklý. A myslel to pozitivně. Pak u nás přenocoval do pátku,“ popsal atmosféru na koncertě

jeden ze služebně nejstarších členů Halahoje a spoluorganizátor oslav Tomáš „Špunt“ Protivínský.

Kdo si chtěl užít zpívání s kytarou a nestihl koncert, nemusel vůbec zoufat. Nejen na kytary se hrálo a zpívalo pod vedením halahojských hudebníků ještě dlouho do noci.

Další den začal vědomostní soutěží z historie Halahoje na principu AZ – kvízu. „Jakou barvu triček měla legendární družinka z prvního letního kurzu, která si do lodi sedla čelem ke kormidelníkoví?“ zněla jedna z otázek v hangáru, který po celý víkend fungoval jako čajovna. Odpoledne patřilo zábavné běhací hře a diskuznímu setkání nad další budoucností a směřováním naší organizace. Večer přišel na řadu jeden z vrcholů oslav – dvojkonzert skupin Jarret a Gentlemen's Club v kulturním domě v Mrákotíně.

Ani sobota si s předešlými dny nezadala co do pestrosti programu. Pokračoval například doprovodný program v podobě turnaje ve stolním fotbálku, výstavy triček ze všech táborů, spojené s hlasováním o to nejkrásnější, a rozdávaly se i ceny z tomboly, která se uskutečnila při pátečním koncertu. Výtěžek z ní zamíří k chlapci z Keni, kterého Halahoj podporuje již od roku 2003.

Dopoledne mohli zájemci navštívit cestovatelskou besedu o Bosně. „Melák! Kde je Melák?“ ozývalo se odpoledne mezi chatkami. „Japan, Portland, Neklan ke mně!“ znělo zase z druhé strany tábořiště. Na tábořišti doslova ožila známá hra Sázký a dostihy. Následovala Mše svatá s Jiřím Dobešem.

Dalším vrcholem víkendu byl sobotní Galavečer, kde se opět vzpomínalo na akce i lidi, kteří naplnili deset let Halahoje. Vystoupila tam rovněž trampská skupina osady Plašanda. Vše zakončilo předání dortu a poděkování lidem, kteří se o Halahoj nejvíce starají. Při závěrečném ohni se pak opékaly špekáčky, hrálo se na kytary, zpívalo se i dále vzpomínalo...

Na další společné setkání ale nemusíme čekat dalších deset let. Další Vzpomínkový večer nás čeká 15. prosince.

František „Rozum“ Vondrák

Foto archiv Halahoje

Patnáct let na cestě

Roztoč je dobrovolné zájmové sdružení dětí a dospělých v Roztokách u Prahy. Prostřednictvím pravidelných kroužků, víkendových dílen a kulturních akcí nabízí prostor k tvořivosti a poznávání. Už patnáct let.

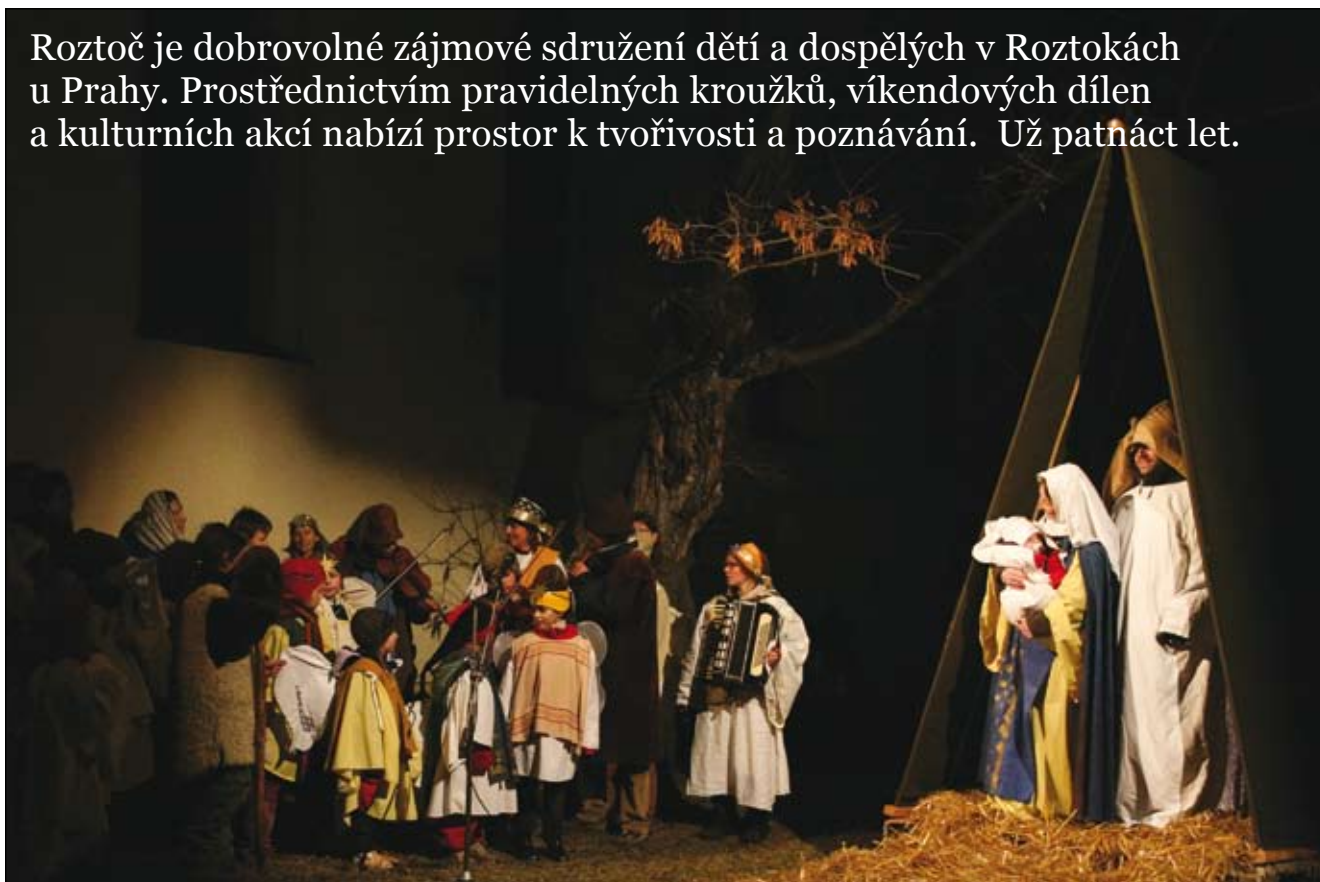

Foto Josef Mirovský

Je těžké obsáhnout historii Roztoče s jeho pestrou a bohatou činností v krátkém článku. Historie je řada příběhů, ve kterých vystupují lidé. Od začátku je naše činnost postavená na dobrovolné práci řady lidí. Lidí, které těší se setkávat, společně sdílet a tvořit. Radost z aktivní účasti na dění, možnosti ovlivňovat život ve svém nejbližším okolí, svém městě, to vše roztáčí pomyslné kolo ROZTOČE.

Slavíme 15 let

Občanské sdružení Roztoč letos slaví 15 let. To je věk, kdy děti opouštějí základní školu, stanou se občany s průkazem a postupně z dětství vcházejí do světa dospělosti. Spolek byl založen 19. 9. 1997 jako sdružení rodičů při ZŠ Roztoky (členská organizace Unie rodičů ČR).

Cílem bylo zprostředkovat komunikaci mezi rodiči a školou a vytvoření zázemí pro rozvoj nejrůznějších aktivit dětí v zájmových kroužcích i mimo ně. V prvním roce jsme otevřeli pět kroužků v prostorách bývalé Síně tradic v budově školy. Po odstranění socialistických artefaktů jsme postupně vlastními silami zbudovali zázemí pro výtvarné, dramatické, hudební a pohybové kroužky. Ve stejném roce sdružení převzalo orga-

nizaci Masopustu (který v předchozím roce připravovala zakladatelka sdružení společně se Středočeským muzeem a divadlem Ledňák). Masopust se postupně stal největší akcí organizovanou našim sdružením. V současné době se ho účastní tisíce lidí z blízka i daleka. Masopust během let vytvořil obrovský fundus masek vyrobených výtvarníky i nadšenými laiky.

Postupem let přibývaly další lidové slavnosti (Svátek světél na podzim, Živé Jesličky v čase předvánočním a trhy dle ročních období). Setkání určená pro širokou veřejnost, která se díky svému každoročnímu opakování postupně stala obnovenými či znovuvyvořenými tradicemi Roztok a jejich okolí.

Od roku 1999 se pravidelně připravovaly víkendové tvořivé dílny pro celou rodinu. Děti společně s rodiči barevně vymalovali prostory školy v rámci akce Kolorizace. Sami si sehnali a zaplatili materiál. Dalším krokem byla oprava a zvelebení školního hřiště. Utvářet své blízké okolí, mít školu jako společný prostor dětí, učitelů a rodičů pro radostné vzdělávání a poznávání, to bylo cílem aktivit sdružení.

Zahradní slavnost se pravidelně koná od roku 1999. Oslava konce školního roku a začátku léta je příležitostí k pre-

zentaci práce kroužků a dílen. Vystupují zde i spřátelené divadelní a hudební soubory.

Od počátku působí při sdružení tábornický oddíl Draci. Řada jeho členů dobrovolně pomáhá na roztočích akcích jako lidové slavnosti, festivaly. Každoročně samostatně připravují Drakiádu a Kuličkádu.

Prostory

K prostoru v ZŠ Roztoky v roce 2000 přibyl malý ateliér v budově školy na Žalově, v roce 2002 v MŠ Žalov. V roce 2003 jsme otevřeli pobočku v Libčicích a v roce 2005 v Úněticích.

Vzhledem k velkému zájmu o kroužky bylo potřeba větší zázemí. Bohužel v Roztokách je volný prostor velkým problémem. Město jím nedisponuje, lukrativní lokalita v blízkosti Prahy skoro vylučuje vlastní nákup nemovitosti. V roce 2007 nám město pronajalo malý prostor, který bylo potřeba kompletně zrekonstruovat. Díky dotaci MŠMT, soukromým dárcům a mnoha hodinám dobrovolné práce se nám podařilo prostor upravit na další ateliér.

Ocenění

Postupně jsme získávali dotace od města, MŠMT, Středočeského kraje, různě

ných nadací, z fondů EU, v roce 2004 nás podpořilo Velvyslanectví Spojených států. V roce 2011 jsme obdrželi čestný titul Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží (udělení titulu je uznání dlouhodobé a kvalitní práce ve prospěch dětí a mládeže).

Počet členů během let narůstal. V počátcích to bylo pár desítek nadšenců, v roce 2005 již mělo sdružení 278 členů, v roce 2011 451. Ke kroužkům a kurzům se přidala řada dalších aktivit – divadla, soubory, festivaly, atd. Je toho spousta za patnáct let.

Odcházíme

V letošním roce ze základní školy odcházíme. Tak jako patnáctiletý teenager odchází a osamostatňuje se. Důvodem odchodu je, že kapacita školy přestává stačit a je třeba opět vyučovat i v bývalé Síni tradic. Stavíme modulový dům na pozemku města, který by měl nahradit stávající prostory v ZŠ.

Cesta pokračuje

Do nového prostoru se moc těšíme. Třeba si v budoucnu postavíme vlastní

dům, který umožní rozšířit naše aktivity. Ale to není nejdůležitější.

Důležitý je příběh, cesta, po které jdeme a setkáváme lidi – děti i dospělé. Cesta, která nebyla vždy lehká. Cesta, na které se nám podařilo z nadšeného seskupení lidí transformovat do profesionální, finančně stabilní organizace.

Těšíme se, že na ní potkáme třeba i vás.

Jitka Čechová
www.roztoc.cz

Jak zpříjemnit nástup do první třídy?

Naše historie není kdovíjak letitá, přesto vzpomínky z našich kurzů zanechají stopu velmi dlouho. Jsme sice malá organizace, ale děláme velké věci – z pedagogů lidi, ze studentů kamarády a z rodičů partnery. Nevěříte? Tak se na chvíli zastavte a představte si tento příběh.

Rodina se připravuje na dlouho očekávaný okamžik – první školní den. Tatínek nakoupil všechny pomůcky, o kterých už předem ví, že je bude jejich dítě potřebovat, a maminka připravila zdravou svačinku. Den D je tu. Ráno celá rodina vstane, nasnídá se a odjíždí do vysněné základní školy. Když tam dorazí, už před školou se setkává s dalšími rodiči a společně se dají do řeči. Děti si povídají, jako by se znaly roky, a rodiče si navzájem sdělují zkušenosti. Všichni se znají křestními jmény. Když přicházejí do třídy, vše kolem dobře znají. Výzdoba, kterou sami připravovali, jim působí radost a vrací vzpomínky na společně strávené chvíle. Děti už přesně vědí, kdo, kde a s kým sedí, protože jsou vlastně už kamarádi. Ve chvíli, kdy přichází paní učitelka, všem v místnosti se rozzáří oči. Je to ta milá paní, co si s dětmi hrála a rodičům věnovala svůj čas, aby jim bylo zřejmé, co je čeká. V tu chvíli to pro ně není paní učitelka, ale blízký člověk, ve kterého mají všichni důvěru.

Zdá se vám to jako pohádka? Vůbec ne, jedná se o popis prvního školního dne na

základních školách, kde Hnutí Žebřík o.s. realizoval projekt s názvem Začínáme spolu. Je určen dětem nastupujícím do první třídy základní školy, jejich

rodičům a třídním učitelům. „Pomáhá vytvořit atmosféru důvěry, a podporuje tak spolupráci mezi těmito skupinami, která má vliv na bezproblémový průběh školní docházky,“ říká zakladatel a předseda sdružení Michal Jahn.

Děti si během kurzu hravou formou cvičí dovednosti potřebné nejen pro výuku čtení a psaní, ale i pro celkové zvládnutí učiva – pravolevou orientaci, vnímání barev nebo rozlišování detailu a celku. „V jednom cvičení mají například rodiče dělat přesně to, co jim děti řeknou. Ty musejí vše slovně popsat podle předem daného vzoru,“ přibližuje jednu z aktivit instruktorka Daniela Heczková. Z dětí i z rodičů tak nakonec opadne všechn strach ze školy a první školní den už není velkou neznámou. „Uvědo-

mila jsem si, jak je důležité naslouchat dětem, ne je jen vést,“ řekla po účasti na projektu maminka paní Čecháková. Máte zkušenost s rodiči, kteří se diví, že jejich dítě chodí s pláčem domů a nevědí co s tím? Nebo s učiteli, kteří si stěžují na to, že rodiče nespolupracují? Nebo taky kritizujete školský systém, který se za poslední roky vůbec nezměnil? Daniela Heczková, instruktorka Hnutí Žebřík říká: „Projekty jako Začínáme spolu, které v Hnutí Žebřík realizujeme, mě naučily, že mezi CHCI a JSEM, je ještě jeden krok – ten nejdůležitější – jít, udělat a nečekat, až... protože nikdy není vhodnější chvíle, než právě teď.“

Michal Jahn
předseda Hnutí Žebřík o.s.

Káru jsem netáhl, ale tlačil...

... říká v rozhovoru zakladatel a předseda občanského sdružení Klub Domino, Dětská tisková agentura Slávek Hrzal.

Dětská tisková agentura (DTA) patří k necelým čtyřem desítkám organizací uznaných státem, konkrétně MŠMT ČR, pro práci s dětmi. Jste na to pyšný?

A jak! Jsme poměrně malá organizace a tak je uznání pro nás velkým vyznamenáním a také důkazem, že je naše práce s dětmi vidět a že si jí někdo všimnul, uznává ji a podporuje. Ale stejnou radost mám například i z Mimořádné novinářské ceny Ferdinanda Peroutky, kterou DTA dostala v roce 2004. Těší mne i Certifikát UNICEF za práci ve prospěch dětí. Uznáním je pro mne důvěra Folklorního sdružení, které nás řadí mezi oficiální mediální partnery. Vážím si medaile Světové asociace kosmonautů za organizování Expedice Mars. Tuhle medaili má jen několik desítek lidí na světě a u nás jen Vladimír Remek a DTA. Ale pyšný jsem i na každý dopis nebo dnes už mail, ve kterém bývalí členové děkují za to, co jim DTA dala do života. Je to pro mne důkazem, že ta práce není zbytečná.

Proč jste si na sebe ušil bič, když jste zakládal DTA? Vždyť sám nejlépe víte, že práce s dětmi je „o nervy“...

Proč bič? Já si naopak myslím, že založení DTA bylo jedním z mála výborných rozhodnutí, které jsem v životě udělal. Ale ono to vlastně vyplynulo ze situace, která nastala v Českém rozhlasu v devadesátých letech minulého stole-

tí. Vedení nemělo o pořady pro děti zájem, ale děti, které s rozhlasovým klubem dětí Domino spolupracovaly, měly zájem hrát si na novináře. A tak když vedení rozhlasu pořad Domino v roce 1994 zrušilo, hledali jsme pro děti jinou možnost uplatnění. Tak vznikla Dětská tisková agentura.

A ty nervy? Práce s dětmi není o nervy! Podle mého názoru a zkušeností je to ta nejhezčí práce, kterou znám. Mnohem horší je práce s dospěláky. A být i po padesátce mezi dětmi má řadu výhod. Například se prý pomaleji stárne...

„Káru“ agentury jste táhl sám, nebo vám s ní někdo pomáhal?

Já jsem tu káru vždy spíš tlačil před sebou. Nepotřeboval jsem být vpředu. Chtěl jsem, aby vidět byla agentura

a děti. A netlačil jsem ji nikdy sám. Velkými pomocníky byly vždy i děti, které odrostly, ale dál s činností DTA pomáhaly. Do té doby, než dostudovaly nebo se vdaly či oženily. Hnací motorem jsou i vedoucí našich regionálních redakcí v Praze, Brně, Vratimově, Lánově, České Lípě a Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi. Problém je, že jde o práci dobrovolnou a ve volném čase. Takže pochopitelně nestojí u našich dveří fronta zájemců. O to víc si však vážím každého, kdo s činností DTA pomáhal a pomáhá.

Když se podíváte do zpětného zrcátka, co vidíte na cestě, po níž se agentura „dokodrcala“ až k dnešku?

Na cestě bylo mnoho zákrut, strmé srázy s rychlým sešupem a táhlé kopce, na které se těžko leze. Ale zpětné zrcátko zkresluje. Takže dnes vidím cestu, která mi umožnila dělat to, co mě baví a naplňuje. A věřím, že to zároveň byla cestička, která mnohým dětem ukázala správný směr k jejich spokojenému dospívání.

Není problém být novinářem, problém je však být skutečně dobrým novinářem... Máte nějaký speciální recept na výchovu vskutku kvalitních „investigativců“?

Nemám. Také není posláním DTA vychovávat novináře. Na to jsou vysoké školy. My si na novináře hrajeme

a v některých případech pak ta hra přeroste v trvalý zájem a profesi. Samozřejmě mě těší, že z řad Dětské tiskové agentury vyrostlo několik dnes už uznávaných a dobrých novinářů. Pracují v denním tisku, časopisech, v rádiích, televizích, v internetových médiích, v tiskových orgánech úřadů, dokonce i vládních. Ale jak jsem řekl, není to náš cíl. Myslím si, že člověk, který se umí srozumitelně vyjádřit, umí napsat dopis nebo článek, umí formulovat dotazy a vůbec komunikovat, se lépe uplatní v kterékoli profesi a pozici. Věřím, že každému z těch téměř 3 000 dětí, které za 20 let naším občanským sdružením prošlo, se zkušenosti u nás získané v životě hodily.

Dvacet let práce s dětmi, to je určitě množství splněných nadějí z dob pokládání základů DTA... a ty naděje „nenaplněné“, které se Vám určitě splní v příštích dvaceti letech života a práce DTA...?

Naše heslo je: O dětech, pro děti, ale především s dětmi. Snažíme se, aby děti měly šanci prezentovat a uplatňovat své znalosti, dovednosti a své názory. A aby je dospělí brali vážně. To se nám povedlo například v anketě Zlatý Ámos. Děti v ní hodnotí své učitele a dospělí jejich názory berou vážně. Podobně je tomu například u naší další akce nazvané Expedice Mars, což je konkurz na dětskou vesmírnou posádku a simulovaný let do vesmíru. Pro mnohé děti, které se proboujaly až do finále, to byla vstupenka do světa dospělé vědy a techniky. Nesmírně vážně například berou dětská média na Dětském filmovém festivalu v Ostrově. Pracuje tam dětský televizní a rozhlasový štáb, denně vycházejí noviny, které píšou děti. Nikoho tam nepřekvapí, že za váženým režisérem nebo populárním hercem přijde s tužkou a blokem nebo mikrofonem puberták, požádá o rozhovor a klade otázky takzvané na tělo. Totéž platí i o Folklorním sdružení, které zve dětské novináře, ale i moderátory na festivaly. Jsem rád, že Česká televize i Český rozhlas pracují na rozšiřování programu pro děti. Věřím, že se v nich dětem představí ti nejlepší autoři a redaktori a že budou vytvářet programy nejen pro děti, ale i s dětmi. K tomu bych rád s Dětskou tiskovou agenturou přispěl.

Děkuji za rozhovor a držím palce.

Kazimír Jánoška

autor je šéfredaktorem časopisu Folklor

Fakta o DTA

Registrace na MV

(oficiální datum vzniku): 23. června 1992

Regionální redakce:

Praha, Vratimov, Lánov, Brno, Česká Lípa, Brandýs n. Labem-Stará Boleslav

Průměrný počet členů za rok: 108

Celkem prošlo naším sdružením skoro 3 000 dětí

Účast dětí na našich akcích za rok: průměrně 7 000

Rádio Domino: průměrně 500 IP adres týdně (nejen z ČR, ale také ze Slovenska, Polska, Německa, Kanady, Švcarska)

Malé (ale naše) noviny: průměrně 1 500 IP adres měsíčně

Vybrané akce

- 1992 – **Expedice Schola Nova** – putování po stopách J. A. Komenského
- od 1992 dosud – **Zlatý Ámos** – anketa o nejoblíbenějšího učitele ČR
- od roku 1999 dosud – dětské internetové **Rádio Domino**
- 1999-2002 – **Vodnické slavnosti** Nová Paka – program pro děti
- od 2004 dosud - **Expedice Mars** – konkurz na dětskou vesmírnou posádku a simulovaný let do vesmíru
- 2005 **Expedice Babička** – putování po stopách Boženy Němcové
- 2001-2007 – **Pohádkové rádio** – festival Jičín město pohádky
- od roku 2005 dosud – **Festivalové rádio** – Dětský filmový festival Ostrov
- 2009-2001 – **Záhada NoRaTel** – konkurz do dětských médií, mediální výchova
- **Letní tábory** a jarní tábory do r. 2010
- 2011 **Dětská chuťovka** – součást soutěže českých potravinářských výrobků Česká chuťovka
- od 1999 dosud – **Mediální partner FoS ČR**
- **Moderování** různých soutěží, festivalů, programů pro děti
- **Krkonoské turistické vysílání** – Lánov
- **Mladý moderátor** – Česká Lípa
- **Novinářské ouško** – Vratimov

Ocenění

- 2000 – oficiální mediální partner FoS ČR
- 2004 – mimořádná cena Ferdinanda Peroutky
- 2005 – Certifikát UNICEF za práci ve prospěch dětí
- 2009 – medaile světové kosmonautické asociace
- od roku 2007 organizace uznaná MŠMT pro práci s dětmi a mládeží

Cesta mírného pokroku, ale...

Za názvem Společenství harmonie těla a ducha (SHTD) hledejte sdružení dětí a mládeže, které se již dvacet let zabývá širokým okruhem mimoškolních aktivit. Směřují k upevnění zdraví, rozvoji tělesných a duševních sil a harmonickému vývoji handicapovaných dětí.

Pomáháme jak zdravým, tak především zdravotně a sociálně oslabeným svěřencům. Učíme je vyrovnávat se s jejich znevýhodněním a zapojujeme je do přirozeného společenství jejich vrstevníků. Organizujeme pravidelnou klubovou činnost, víkendové akce, a především ozdravné pobyty v době veškerých prázdnin v roce, v rozsahu cca 600 účastníků, z toho 70% handicapovaných. (Jde hlavně o epileptiky, hydrocefaliky, astmatiky, enuretiky, děti s mozkovými dysfunkcemi, autisty či děti s kombinovanými vadami.) Staráme se také o děti v náhradní výchovné péči, o děti z dětských domovů a z „klokánků“, a to včetně romského etnika a dalších národnostních menšin.

Je 20 let naší činnosti hodně, nebo málo?

Naši historii přirozeně nelze srovnávat s dějinami Junáka, Ymky, dobrovolných hasičů a některých jiných tradičních organizací. I my máme ale v pestré paletě dětských sdružení své místo a uplatnění. Vychází z potřeb vyspělé občanské společnosti pečovat o nemocné a znevýhodněné děti a mladé lidi. Obsah naší práce je osobitý a vyžaduje náročnou přípravu: znalosti a dovednosti z různých oborů, zkušenosti využitelné při záchvatových a jiných onemocněních, trpělivost při práci s autisty nebo psychicky labilními lidmi, sebekázeň při samovolném úniku výměšků. A také součinnost s lékaři, s nemocničním zázemím a zvýšené nároky na bezpečnost. Nijak tím ovšem zlehčujeme práci

tisíců dobrovolníků z velkých sdružení, která působí celoplošně a vychází vstříc potřebám většinové populace; jistěže mají svůj celospolečenský význam.

Jsme velcí, nebo malí?

Naši činnosti se zúčastňuje více než čtyři stovky handicapovaných dětí a mládeže z celé republiky.

Pomáháme dětem, jejichž rodiče jsou v sociální a finanční nouzi, zlepšujeme – včetně osobní asistence – dostupnost svých aktivit pro děti s těžší diagnózou. Závažné problémy některých dětí a rodin pomáháme řešit i formou pedagogicko-psychologické poradny. Školíme dospívající handicapovanou mládež na budoucí povolání, a to podle jejich tělesných a duševních schopností. Rozšiřujeme obecné povědomí o problematice handicapovaných lidí: všichni jsem si rovni, byť jsme každý jiný. Ale... Mám za to, že metodika státní dotační politiky, týkající se sdružení, bere do úvahy

hledisko množství (počty účastníků, počty krajů), a hledisko kvalitativní (obsah, důležitost, potřebnost) chybí. Z tohoto úhlu pohledu však není velkých nebo malých sdružení a – vykonávají-li svoji činnost dobře – společnost jejich práci potřebuje.

Co je nám všem společné?

Obecně platí: Nauč své děti číst a psát, nauč své děti chodit „do kroužků“ a máš o značnou část výchovy postaráno... Proto stát předává část svých kompetencí při výchově a zájmové činnosti občanským sdružením – nemá totiž na tuto činnost kapacitu. Stát má svoji koordinační, metodickou a kontrolní funkci. To je pro nás závazek spolehlivosti, zodpovědnosti a kvality. Ale...

Všechny nás omezuje nedostatek finančních prostředků a přebujelá administrativa. Témata pro systémové inženýrství? Asi ano, ale... Ne od „ze-

leného stolu“, ale v tvořivé spolupráci státu se schopnými zástupci dobrovolnické, neziskové sféry. Zásadní roli zde musí sehrát Česká rada dětí a mládeže (ČRD) jako vrcholný zastupitelský orgán občanských sdružení našeho typu: jde o to nepodlehnout neuváženému novátorství a častým změnám, péče o děti je „křehká květinka“. Společně umožňujeme mladým lidem nacházet jejich uplatnění v celospolečensky hodnotných aktivitách a zájmových činnos-

tech. Při zaměření SHTD se ne každý na tuto práci hodí, ne každý má o ni zájem. Schopným a zodpovědným nabízíme: přijďte mezi nás, je to velká škola života a smysluplné seberealizace.

Naše uznání a poděkování patří MŠMT, MZ ČR, MHMP, NIDM, ČNAM a společnosti Johnson & Johnson. Velice si vážíme, že u nich nacházíme podporu a dle jejich možností i finanční prostředky k činnosti. Záštitu ČRD uvádím

zvlášť, má své nezastupitelné místo. V době hospodářské krize a celospolečenského napětí pojďme raději cestou mírného pokroku, usilujme o klidné prostředí výchovy a snažme se odstranit negativní „ale“...

S úctou a poděkováním všem, kteří pomáhají, dětem i rodičům

Vladimír Bílek, předseda SHTD
e-mail: shtd@volny.cz; www.shtd.cz

Potkali se u Kolína VIII

Proti historii Tábornických škol ČTU není historie setkávání jejich absolventů kdovíjak dlouhá, ale to neznamená, že nejsme skvělá parta. A tak vítáme každou příležitost se někde sejít, jako třeba nedávno...

Ve zvadle nás naši kamarádi z Kolína informovali, že se na nás těší a očekávají od nás, od všech dosavadních absolventů tábornických škol ČTU, bohatou účast – tentokrát v kovbojském. A tak jsem sehnal klobouk, košili, šátek, kolt a vyrazil jsem na osmý ročník těchto srazů do středu naší republiky, ke Kolínu.

Večer po příjezdu byl ve znamení pozdravů se starými kamarády a seznamování se s novými. Jak hodiny přibývaly, za zpěvu kytar a vyprávění jsme se postupně uložili k odpočinku, abychom měli sílu na zítřejší program. Tábořiště kolínského klubu Mustang posloužilo výborně, většina lidí přespávala v táborovém srubu. Ale našli se i tací, kteří stavěli na noc bivač a nebo spali jen tak pod širákem.

S programem se opět Kolíňáci předvedli. Po snídani a rozdělení do skupin jsme dostali mapu s vyznačenými body, ale zrcadlově otočenou. No, nebylo to sice hned, ale v mapě jsme se rozkoukali

a zvesela vyrazili. A hned pro začátek jsme si na stromě přečetli, že jdeme správně, tedy po rozlousknutí šifry. Brzy jsme se také dozvěděli, proč že s sebou vlastně táhneme pytlík sádry. A po živelné debatě o tom, jak dlouho asi ta odlišná stopa bude tuhnout, vyrazili dál. Ulovit bizona, jehož stopu jsme předtím odlévali. Střelci se vyznamenali a mohli jsme pokračovat dál. Tentokrát naše cesta vedla více terénem a na řadu přišlo i překročení potoka. Lávky chyběly, zato vody ažaž, takže to bylo zajímavé. Až jsem si kousek potoka vzal s sebou. V botě. Ale nakonec jsme byli všichni na druhém břehu a čekal nás další bod na mapě. A mimo ni pár rýžovacích pánví. Jakmile jsme narýžovali, vydali jsme se ještě vyhledat schovanou odměnu a pak směr tábořiště, posílit se gulášem.

Ale tím připravený kovbojský program neskončil; na řadu přišly různé drobné, leč o to vtipnější soutěže. Začalo to hodem sirkou do dálky. To bylo ješ-

tě jednoduché. Ale pak přišlo točení kamenem okolo pasu a přeskokování klacku na počet. Celkem fuška, někteří soutěžící se raději neúčastnili. Jak se obtížnost v soutěžích zvyšovala, rostla také příjemná atmosféra. Soutěžilo se nakonec v deseti disciplínách, a tak se stalo, že se každý z účastníků umístil aspoň v jedné disciplíně v pořadí do prvních třech míst.

Po skončení soutěží si každý opekli nějaký ten špekáček a poté se všech třicet absolventů sešlo u sněmovního ohně, aby zhodnotili uplynulý den. Organizátoři předali upomínkové předměty a vyhlásili pořadí nejlepších účastníků v soutěžích. A jelikož kytaristé měli stále co hrát a my o čem si povídat, pokračovali jsme stejně jako v pátek večer. V neděli už nám zbylo jen se rozloučit, napsat si do cancáků a vydat se domů. Bylo to příjemné a příště AHOJ!

Hynek Šolar

Vycházející Jitřenka

Před pěti lety a pár měsíci – na jaře roku 2007 – se ve Kdyni skupinka lidí rozhodla založit novou pionýrskou skupinu. Na první pohled snadná věc – oddíl dětí, k nim pár vedoucích, znali se, měli zkušenosti, stačí zvládnout trochu „papírování“ a skupina bude na světě.

Kéž by to bylo tak jednoduché – ale i zde platí staré rčení, že když se chce, všechno jde. Na druhou stranu, samo chtění nestačí.

S názvem Pionýrská skupina Jitřenka se pustili do práce a formální náležitosti skutečně nebyly nezdolatelnou překážkou – z představy se stal právní subjekt. Teď ještě co dál, především kde se scházet? Pomocná ruka se našla v základní škole, kde se Jitřenka začala scházet v tělocvičně i třídě na pravidelných schůzkách oddílu, který se zabývá hodně rukodělnými a výtvarnými pracemi, ale i dalšími volnočasovými činnostmi a hrami. Ke správnému oddílu ale patří i tábory a víkendovky, Jitřenka na tom nebyla jinak, chybělo jí ale to místo, kam by se mohly děti i vedoucí o prázdninách a volných dnech těšit. Tak trochu i náhodou se ale naskytla příležitost získat do užívání od Plzeňské krajské organizace Pionýra nemovitost, která mohla na jednu stranu posloužit, a na druhou stranu bylo potřeba se o ni postarat. Dlouho nevyužívaná škola v obci Zelená Lhota byla ve skutečnosti krásná seces-

ní stavba z devadesátých let devatenáctého století. Nezbyvalo než se pustit do práce.

Jak je na tom Jitřenka dnes? Ta otázka má dvě odpovědi, protože

jméno Jitřenka se mezitím vžilo i pro táborovou základnu, o které byla řeč. Po pěti letech činnosti má pionýrská skupina Jitřenka aktivní oddíly už dva a k tomu jeden otevřený volnočasový klub. Pravidelně pořádá i vícedenní

akce (podzimky, velikonoce a podobně), zimní i letní tábory. Ve Kdyni navíc připravují i spoustu akcí pro veřejnost, jako např. Vánoční rukodělnou dílnu, Čertovské odpoledne, Psí stopou a další, nejnověji přibyla akce nazvaná Na kole i koloběžce, se kterou se Jitřenka zapojila do pionýrského celostátního projektu Dobrodružství na míru. Každoročně se zúčastňují Českého dne proti rakovině (známého spíš jako Květinový den), podílejí se na dlouhodobém výchovném projektu Pionýra Klíčení, v němž jsou zapojeny desítky pionýrských skupin a oddílů s cílem vytvořit nové propracované programy. Spolu s Plzeňskou krajskou organizací Pionýra se Jitřenka zapojila i do projektu Klíče pro život – tvorbou a inovací vzdělávacího programu pro vedoucí děti a mládeže se zaměřením na výtvarné, modelářské a ruční práce. Pokukují ale už i po zahraničí a chystají společné akce s partnerskou organizací v Rakousku.

A co táborová základna Jitřenka? Kdo ji viděl před pěti lety a dnes, nemůže přehlédnout, že je na ní odvedena spousta práce. Hodně pomohly dotace z Plzeňského kraje a také prostřednictvím Pionýra z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy – díky nim se podařilo vybudovat nové topení, vyměnit okna a dveře, zrekonstruovat kuchyni, jídelnu, sociální zařízení, ubytovací prostory, střechu, zateplit stropy atd. Ale kdo se stará o táborovou základnu nebo podobnou nemovitost, dobře ví, že každou korunu z dotací je potřeba dvakrát otočit – proto velkou část oprav odpracovali dobrovolníci, peníze „padly“ hlavně na materiál.

Zní to možná trochu jako vychloubání. Snažíme se však říct jediné – a půjčme si k tomu téma tohoto čísla: Historie PS Jitřenka není kdovíjak dlouhá, ale když je na co navazovat a kam se obrá-

tit s prosbou o pomoc, zvládnout se dá opravdu leccos.

Ivana Mochurová a Jakub Kořínek
Pionýr

Foto archiv PS Jitřenka a Jaromír Remža

AVZO: Modelář ze Šenova mistrem světa

Velkého úspěchu dosáhl člen AVZO TSC ČR Šenov Jan Šebesta na mistrovství světa ve třídě junior, které se konalo za účasti více než stovky soutěžících z 23 států v Liptovském Mikuláši ve dnech 1. 9. až 9. 9. 2012.

Model jeho rakety SATURN-VSA-506 sklídl bouřlivý potlesk diváků i rozhodčích a po zásluze byl vyhodnocen jako nejlepší model v soutěži.

Jaromír Remža

Témata ARCHY 2013

- Číslo 1 – Péče o členskou základnu
- Číslo 2 – Dětské spolky a občanská společnost
- Číslo 3 – Tyrš by z nás měl radost
- Číslo 4 – Bambiriáda 2013
- Číslo 5 – Táboráku, plápolej...
- Číslo 6 – Na co jsme hrdí

Termíny uzávěrek pro jednotlivá čísla uveřejní vydavatel na internetovém serveru Adam.cz, stránkách www.crdm.cz a prostřednictvím interního mailingu.

SPEKTRUM

„Krajské rady“ zaměřené na podporu sdružení dětí a mládeže přispívají k většímu porozumění mezi sdruženími, jsou partnery místním a krajským samosprávám, „zviditelňují“ dobrovolnou práci s dětmi a mládeží na veřejnosti. Deset krajských rad aktuálně náleží ke „střešní“ České radě dětí a mládeže (ČRDM); jednou z nich je zlínská organizace SPEKTRUM.

Kolik má SPEKTRUM momentálně členů – kolik spolků sdružuje?

Spektrum má momentálně 13 členských sdružení.

lidí spojuje i docela jiné organizace, třeba si myslí, že jde o výrobce vitamínů... Vedeme diskuze o změně, právě z důvodu malé jedinečnosti.

V čem spatřujete těžiště své činnosti?

Hlavní roli SPEKTRA vidím v zajištění poradenství a tzv. servisu pro nestátní neziskové organizace (NNO) pracující s dětmi a mládeží ve Zlínském kraji, v pomoci při komunikaci s krajskou samosprávou a ve zprostředkování informací a spolupráce mezi jednotlivými neziskovkami. Patří sem také pořádání tematických tvůrčích dílen, konferencí, seminářů, koordinace při setkávání vedoucích NNO a předávání a sdílení jejich dobrých zkušeností. Svě místo tu má nepochybně i pomoc při prezentaci akcí jednotlivých neziskovek (rozesíl-

Kdy Spektrum vzniklo, za jakých okolností, kdo k tomu dal podnět a byl – nebo je – jeho „tahounem“?

Spektrum vzniklo v roce 2001 jako přímý důsledek regionálního členění republiky na kraje pod názvem Spektrum – sdružení dětských a mládežnických organizací kraje Zlín. Na ustavujícím shromáždění se setkali zástupci 13 sdružení s vůlí společně jednat. Prvním předsedou a „tahounem“ SPEKTRA byl Zdeněk Rolinc z Asociace TOM.

Proč jste si zvolili pro svoji krajskou radu název Spektrum?

Název SPEKTRUM vyjadřuje široký záběr volnočasových aktivit dětí a mládeže. Od roku 2006 odsouhlasilo valné shromáždění změnu původního názvu na SPEKTRUM – Krajská rada dětí a mládeže Zlínského kraje, neboť lépe vystihuje záměr reprezentovat, jednat a mluvit v zájmu dětí a mládeže kraje (nejenom členů sdružení).

S názvem Spektra si však bohužel řada

Kudy se historie Spektra ubírala dál?

V roce 2002 mělo SPEKTRUM 13 členských sdružení reprezentujících 9876 individuálních členů (z toho do 26 let jich bylo 8683). Kolem roku 2005 si SPEKTRUM prodělalo určitou krizi, klesl počet členů na osm a diskutovalo se o účelnosti uskupení. Výsledky posledních let nicméně daly všem konkrétní a snad i pádnou odpověď.

ka, prezentace na webových stránkách apod.)

Uvedte prosím pár příkladů zdařilých akcí, nejlépe z poslední doby.

V roce 2012 proběhly následující zajímavé a vydařené akce: Projekt Klíče pro život – SPEKTRUM je krajským dodavatelem projektu Klíče pro život (tvorba a pilotáž vzdělávacích programů) v oblasti průřezových témat. Mimo SPEKTRA se přímo zapojily do „Klíčů“ i další dvě desítky subjektů pracujících s dětmi a mládeží, občanských sdružení včetně rozpočtových organizací. Bambiriáda 2012 ve Zlíně – jde o tradiční, každoroční akci, kterou zastřešuje naše krajská rada; k dalším úspěšným akcím se řadí Malá evropská akademie 2012, 72 hodin – Ruku na to!, sběr víček od PET lahví, vzdělávací semináře či aktivity s dobrovolníky ze zahraničí v rámci projektu „Meet my culture“. Za největší akci v posledních letech považujeme projekt mezinárodní spolupráce Rady mládeže Trnavského kraje, Rady mládeže Trenčianskeho kraje, Jihomoravské rady dětí a mládeže, Krajské rady dětí a mládeže Zlínského kraje – „4 Regions 4 Youth“.

Co čeká SPEKTRUM v blízké budoucnosti, co plánujete?

Velmi stručně: Projekt na MŠMT ČR – „Poznááme svět i sebe“. Inovace webového portálu.

Malá energetická akademie 2013. Bambiriáda 2013. Aktivity s dobrovolníky se zahraničí – spolupráce se sdružením AIESEC. Vzdělávací semináře... Potřebujeme dokončit rozpracované projekty, připravit příští ročník Bambiriády, pokračovat v sestavení funkčního pracovního kolektivu, nadále rozšiřovat spolupráci mezi neziskovými organizacemi.

Jak na vaši činnost pohlíží místní samospráva? Cítíte v tomto ohledu oporu ze strany úřadů, od soukromníků, těšíte se zájmu regionálních médií, veřejnosti?

Daří se nám získávat záštity politiků nad konáním našich akcí (Bambiriáda) i jednorázové dotace od města, sponzorské dary od organizací, možnost bezplatného pronájmu prostor pro semináře a školení... Účastí ve velkých projektech jsme jasně dali najevo, že „cechovní“ krajský článek dětí a mládeže má svou životadárnou schopnost. Pracovníci státní správy nám vycházejí dostatečně vstříc, naopak rezervy existují na straně našeho uskupení.

Máte nějaké spřátelené organizace, spolky s nimiž rádi spolupracujete?

V obecné rovině již několik let komunikujeme s radami jiných krajů na pravidelných setkáních, což mělo zásadní vliv na realizaci velkých projektů. Vstupem SPEKTRA do ČRD se tato instituce přiblížila malým regionálním sdružením: nemusejí všichni jezdit „do Prahy“... Podporujeme projekty ČRD, dlouhodobě funguje spolupráce s DDM ve Zlíně, velkou oporu našlo SPEKTRUM v Asociaci TOM, současně pak ve sdružení Zálesák. Dobrou zkušenost máme s těmito organizacemi a spolky: Salesiánský klub mládeže, Aktivně žítomem, Akropolis, DDM Sluníčko, Atmosféra. Není možné a nejspíš ani účelné zde všechny vyjmenovat, je ale na místě poděkovat všem, kdo svým dílem v minulosti pomohli ve společném díle.

Dělá vám při vaší činnosti něco „vrásky na čele“?

Rádi bychom, aby vyšel projekt podaný na MŠMT, a mohli bychom tak uskutečnit plánované aktivity na příští rok. Také se chceme zaměřit na získávání nových zdrojů financování – snažíme se vytvo-

řit skupinu, která by se vzdělávala a aktivně věnovala fundraisingu. Vrásky na čele nám způsobuje i prosté zabezpečení nezbytných prostředků, abychom mohli pomáhat v práci s mládeží. Podobnou starost však mají všichni, proto se i my s ní popereme.

Ptal se Jiří Majer, odpovídala Iva Tichá

SPEKTRUM – Krajská rada dětí a mládeže Zlínského kraje

Sídlo: Tyršovo nábřeží 801,
760 01 Zlín
Kancelář: Nábřeží 599,
760 01 Zlín – Pršténé
Tel: 775 444 733
www.krdmzk.cz
email: info@krdmzk.cz
Web: <http://www.radambuk.cz>

Izraelské zastavení

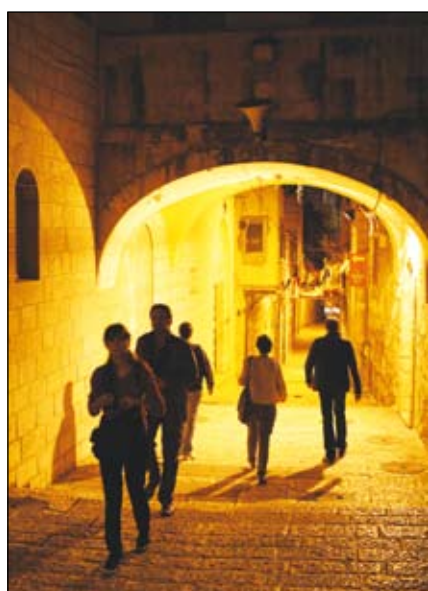
Díky výměně mládeže jsme mohli poznat Izrael jako zemi s bohatou historií i pestrou a komplikovanou současností.

Výměnu organizovala Česká rada dětí a mládeže a Rada hnutí mládeže v Izraeli. Naši izraelští přátelé strávili týden v České republice již v září; česká delegace se vypravila do Izraele během jednoho listopadového týdne.

Měli jsme možnost se podívat na mnohá zajímavá či historicky důležitá místa. Především jsme se však dozvěděli, že stejně jako v ČR i v Izraeli lidem záleží na jejich budoucnosti, a proto se mnozí dobrovolně ve svém volném čase věnují výchově a vzdělávání dětí a mládeže.

Přijměte pozvání na krátké fotografické izraelské zastavení.

Marek Krajčí

Stínování

V týdnu od 25. června 2012 se uskutečnil pilotní projekt České rady dětí a mládeže a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy „Stínování“.

Dva mladí lidé (muž a žena, konkrétně čerstvý maturant z Liberce Martin a studentka II. ročníku na FSV a skautka z Prahy Kateřina) ve věku okolo dvaceti let, kteří byli vybráni na základě motivačního dopisu a následné prezentace, si tak mohli týden před prázdninami doslova osahat práci na ministerstvu, poznat jeho vnitřní strukturu a zásady jeho fungování.

Kateřina Broťová

Očima Kateřiny Broťové

Nabídka stínování na MŠMT mě už od první chvíle zaujala. Již dříve jsem slyšela o „managerském“ stínování, které mi bylo dokonce doporučováno na vysoké škole. Stínování není klasická stáž, při které by si člověk přímo vyzkoušel práci na nějakém úřadě, nýbrž stážista je v roli jakéhosi pozorovatele okolního dění. Sám se nemusí do ničeho aktivně zapojovat, pouze vstřebává to, co se děje kolem něj.

Zpočátku jsem samozřejmě nevěděla, co přesně mám od jednoho týdne na ministerstvu očekávat. Vůbec jsem nepočítala s tím, že celý týden strávíme přímo s paní náměstkyní Evou Bartoňovou, bylo to proto velmi příjemné překvapení. Být nablízku takto vysokému státnímu úředníkovi je rozhodně výjimečná zkušenost. Je to nejen dobrá příležitost, jak poznat jeho náplň práce, ale také šance seznámit se s ním jako s člověkem, který nese velkou zodpovědnost za svůj úřad.

Už od první chvíle, kdy jsme se – ještě všichni uchazeči o místo stážisty – sešli u paní náměstkyně na čaji, na mě působila velmi vstřícným a příjemným dojmem. To, že podpořila tento projekt

a má zájem nadále rozvíjet podobnou spolupráci s ČRDM, rozhodně svědčí o její otevřenosti a „osvícenosti“. Její motivací bylo především to, aby si mladí lidé udělali obrázek o státních úřednících a jejich práci na základě vlastní zkušenosti a nepodléhali totální skepsi vůči všem úředníkům na základě všeobecné společenské nálady.

Týden na ministerstvu byla velmi krátká doba na to, abych se tam mohla setkat se všemi zástupci jednotlivých oblastí v rámci pracovní skupiny paní náměstkyně Bartoňové. Většinu času jsme byli po jejím boku, takže jsme se s ostatními zaměstnanci setkali hlavně na různých poradách. Všichni ti, které jsem ale měla možnost alespoň z části poznat, na mě působili sympatickým a velmi odborným dojmem. Většina z nich naši přítomnost komentovala slovy, že nás to snad neodradí od vstupu do státní správy. To se v mém případě nestalo. Poznala jsem, že práce na ministerstvu může být zajímavou a dobrou zkušeností, přičemž ale vždy bude záležet na tom, s jakými lidmi se v práci setkáte. S paní náměstkyní Bartoňovou jsme prožili velmi pestrý a nabitý týden, kdy jsme se setkali i s panem ministrem Fialou, navštívili školní akademii nebo se zúčastnili rozdávání vysvědčení v jedné obci na Litoměřicku. Za sebe mohu říct,

že to bylo nejen přínosné díky novým zkušenostem, ale zároveň také zábavné. Rozhodně všem doporučuji se podobných projektů zúčastnit.

Očima Martina Bláhy

Jednoho krásného červnového dne mi přišel e-mail od České rady dětí a mládeže, který informoval o projektu Stínování. Hlavním úkolem tohoto projektu bylo seznámit mladé studenty s prací na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy formou týdenní stáže. Měl jsem čerstvě po maturitě, prázdniny – moře volného času přede mnou, tak jsem si řekl, proč to nezkusit. Nabídka to byla velice zajímavá, a tak jsem odeslal svůj životopis spolu s motivačním dopisem. Říkal jsem si, že stejně v tak velké konkurenci, která se na tuto zajímavou praxi určitě bude hlásit, nemám žádnou šanci. To jsem se ale mýlil.

Po nějakém čase jsem dostal odpověď a nevěřil jsem vlastním očím. Paní náměstkyně Eva Bartoňová, která celý projekt zaštiťovala, mě zvala na informační schůzku přímo na ministerstvo. Byl jsem docela nervózní a nevěděl jsem, co mám očekávat. Zde jsem se dozvěděl, že dorazilo celkem šest dalších účastníků a budeme si povídat s paní náměstkyní o tom, co studujeme, jaké máme záliby, proč jsme se přihlásili a jaké máme plány do budoucna. Když jsem poznal paní náměstkyni Bartoňovou, moc mile mě překvapila. Byla velice vstřícná, příjemná a bylo vidět, že ji zajímá náš názor. Když vyslechla všechny uchazeče, nastal okamžik, kdy si musela vybrat dva účastníky, kteří se projektu mohou zúčastnit. Jaký byl pro

mě šok, když právě jedno ze dvou jmen bylo moje...! Neváhal jsem ani minutu a nabídku jsem přijal.

O dva týdny později nastal den D – začátek stáže. První den jsme se seznámili s chodem celého ministerstva. Poznali jsme různé odbory, které spadají pod ministerstvo, a seznámili se s náplní jejich činností. Během týdne jsme nasbírali mnoho nových zkušeností. Byli jsme se podívat na závěrečnou akademii zá-

kladní školy Kladská v divadle Hybernia. Prošli jsme si celý Senát i místa, do kterých se obvykle podívat nedá. Měli jsme čest se seznámit i s 1. místopředsedou Senátu Přemyslem Sobotkou. Dále jsme prozkoumali útroby Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského. Celou stáž jsme uzavřeli v obci Kravaře, kde se konalo slavnostní zakončení školního roku.

A jaký je můj vzkaz na závěr? Pokud se

opět bude podobný projekt opakovat, určitě neváhejte, přihlaste se a běžte do toho. Nemáte co ztratit, naopak poznáte řadu zajímavých lidí, získáte mnoho nových informací, uděláte si obrázek o tom, jak to na takovém ministerstvu vlastně chodí. Určitě to pro vás bude velká výhoda do budoucna. Vždyť moc lidí se v životopise nemůže pochlubit tím, že absolvovalo stáž na ministerstvu.

Martin Bláha

37. Valné shromáždění ČRDM nabídlo spolkům řadu podnětů

Klidné a věcné – a hlavně informativní – takové bylo dvouhodinové jednání 37. Valného shromáždění České rady dětí a mládeže (ČRDM). Konalo se 8. listopadu 2012 v sídle ČRDM.

Foto Jiří Majer

Vzhledem k relativně nízké účasti delegátů probíhalo zprvu jako tzv. náhradní. Účastníci využili prvních šedesáti minut k tomu, aby se od vedení České rady a některých zástupců sdružení dozvěděli řadu informací – a co bylo zapotřebí, to i předjednali. Pak se (v duchu stanov ČRDM) stalo VS usnášeníschopným, a mohlo se tudíž o důležitějších bodech hlasovat. Předseda ČRDM Aleš Sedláček informoval o programu „Mládež v akci“ (www.mladezv akci.cz), který na přelomu prosince a ledna vstoupí do posledního roku svého trvání. Upozornil přítom na možnost vysílání dobrovolníků do zahraničí a přijímání (hoštění) zahraničních dobrovolníků u nás. „Zkuste se nad tím zamyslet, jestli právě vaše

organizace a vaše programy by nebyly vhodné pro přijetí dobrovolníků,“ vybídl delegáty Aleš Sedláček. Připomněl přítom, že ČRDM splnila akreditaci pro vysílání a přijímání dobrovolníků a má v tomto ohledu spolkům co nabídnout. „Můžete využít tedy i naší akreditace, vyslat svého dobrovolníka přes nás někam do světa, nebo naopak dobrovolníka ze zahraničí přijmout...“ Zmíněný projekt podporuje také mezinárodní výměny, ideálně mnohostranné.

K patrně nejznámější akci ČRDM, k Bambiriádě, Aleš Sedláček poznamenal, že hloubková analýza jejího letošního ročníku ukázala, že objem přerozdělených prostředků nesouvisí s kvalitou akce

v jednotlivých městech. ČRDM proto napříště nerozdělí městům žádnou část ministerské dotace – v rámci úsporných opatření bude žádat o milion dotačních korun méně. Rozhodnutí ohledně přerozdělování peněz bambiriádním městům se podle předsedy ČRDM ale nevztahuje na komerční partnery. Pokud Rada takové získá, „bude pak záležet především na nich, v jakých městech budou chtít být – a za jakých podmínek,“ dodal Aleš Sedláček.

Zmínil se ještě o pomalu doznávajícím vzdělávacím projektu „Klíče pro život“ (www.kliceprozivot.cz), jeho následníku „K2“ a pozornost věnoval i problematice veřejného rejstříku občanských sdružení. Dosud jsou evidována na

ministerstvu vnitra; nový Občanský zákoník předjímá vybudování veřejného rejstříku spravovaného soudy.

37. VS ČRDM také přijalo usnesení týkající se dostupnosti citlivých informací o letních táborech. Delegáti na návrh starosty Junáka Josefa Výprachtického zavázali předsedu ČRDM, aby podnikal kroky směřující k tomu, aby přesné polohy letních táborů (včetně GPS souřadnic) na www.tabory.info nebyly běžně dostupné široké veřejnosti – pokud si to samozřejmě organizátoři daného tábora nebudou přát. V praxi by to znamenalo, že na webu, provozovaném ministerstvem zdravotnictví ve spolupráci s Integrovaným záchranným systémem, by zmíněné údaje byly nadále přístupné pouze složkám IZS, nikoli každému návštěvníku stránek jako doposud.

Jak hlasování na VS ukázalo, nejen skauti vidí v této praxi jisté bezpečnostní riziko. Důvodnost takové obavy dokládá podle Josefa Výprachtického nedávný případ se soudní dohrou: dva skautští vedoucí bránili dívčí tábor před skupinou opilých lidí. „Vysloužili si obvinění – z napadení těch útočníků,“ konstatoval starosta Junáka. Odvolací soud obžalované skauty sice osvobodil, z podnětu státní zástupkyně však bude následovat ještě dovolání... „Může se to stát každému, kdo dělá tábory, kdo má nějaké aktivity venku,“ podotkl Josef Výprachtický.

Miroslav Jungwirth se ve svém vystoupení věnoval kartám mládeže EYCA. Připomněl, že ČRDM je držitelkou licence na zmíněný systém slevových karet pro ČR, a přiblížil možnosti, jak se do něj mohou členská sdružení zapojit. „Vaši členové mají nárok nepořídít si ty karty za stovku – což je jejich normální, komerční cena – ale za desetinu, tedy za deset korun,“ zdůraznil. Zároveň upozornil, že vznik takového nároku je podmíněn distribucí karet koncovým uživatelům členskými sdruženími ČRDM, nikoli Českou radou jako takovou (více

na www.eyca.cz/crdm). Sdružení si rovněž mohou, chtějí-li, nechat na základě karet mládeže EYCA vyrobit karty vlastní, s osobitou grafikou. „Vím o tom, že skauti si to tak rozhodli – a slyšel jsem, že před pár dny také tomíci,“ poznamenal Miroslav Jungwirth.

O probíhajícímu projektu „Finanční gramotnost“ pohovořil František Šereda. Projekt zvolna spěje ke svému závěru, a prostor pro zapojení členských sdružení či jejich organizačních jednotek do něj se tak úží. Spolkům nabízí projekt možnost ověřovat různé produkty jím vytvářené – takových možností ale do konce února 2013 už mnoho nebude. František Šereda se v této souvislosti zmínil o hravém interaktivním komiksu přístupném na internetové adrese www.nenechsezmanipulovat.cz. „Je to zajímavá online hra, která bude brzy doplněna řadou menších. Společně budou tvořit soutěž, do níž se kdokoliv, obzvláště z našich sdružení, bude moci zapojit,“ dodal.

Nový projekt „72 hodin – Ruku na to!“, proběhnuvší v říjnu, rekapituloval jeho hlavní koordinátor Ondřej Šejtka. „Projekt hodnotíme jako úspěšný, protože se do něj v rámci dvou set dvaceti dílčích projektů zapojilo více než jedenáct tisíc dobrovolníků. Musím otevřeně říct, že jsem čekal větší iniciativu od sdružení, nicméně zhruba polovina akcí byla jejich – a polovina škol. Z našich sdružení

byli v tomto ohledu nejakčnejší hasiči, skauti, pionýři a tomíci,“ konstatoval místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka. 72 hodin se má podle jeho slov uskutečnit také v příštím roce, patrně opět v půli října, a má svým načasováním vyhovovat i školským zařízením, jako jsou domovy mládeže, internáty a jiné.

Delegáti vyslechli informace Představenstva ČRDM včetně hospodářských, schválili návrh priorit i rozpočtu ČRDM na příští rok a odsouhlasili také, že výše členských příspěvků se oproti předcházejícímu období nemění. Rovněž počet členských sdružení ČRDM zůstal po VS stejný: Česká rada jich má nadále celkem 98. Dvě sdružení – Český svaz ochránců přírody a Mladí ochránci přírody – žádající o přijetí do ČRDM, kde dříve obě působila jako jeden subjekt, si mají vzájemně vyjasnit složení své členské základy. Jejich žádosti poté posoudí další VS, zřejmě na jaře 2013.

Příští VS se má mj. také věnovat návrhu Folklorního sdružení ČR na změnu stanov, respektive jeho verzi formulované Asociací debatních klubů. Jde o to upravit stanovy tak, aby celostátní sdružení mohla vysílat na VS třeba jen jednoho delegáta disponujícího samozřejmě příslušným počtem mandátů (odvozuje se od počtu členů). Doposud je k takovému postupu třeba plných mocí od zbývajících delegátů: ti ovšem musejí být napřed ve sdruženích podle zvoleného klíče vybráni... Na misce vah se tak nyní ocitnou dva odlišné koncepty. Nově navrhovaný „pragmatický“ model šetří čas a snad i peníze regionálních delegátů za cestovné do Prahy. Současný „idealistický“ model se zase snaží vtáhnout do rozhodovacího procesu i mladší ročníky, a to i za cenu určité administrativní kostrbatosti.

Jiří Majer

Krok ke změnám

Grantový program Nadace Vodafone umožňuje odborníkům z různých profesí pracovat po určitou dobu v neziskovce, již si sami vyhlédnou. O svůj plat nepřijdou – a neziskové organizace tak dočasně získávají (pro ně jinak příliš drahé) profesionály. Jako třeba Asociace debatních klubů díky programu „kRok jinak“ projektovou koordinátorku Irenu Kotíkovou.

Na čtyři měsíce jste přešla od velké a silné komerční společnosti Google do neziskové Asociace debatních klubů – proč ta změna? Co Vás k ní vlastně přivedlo? A jaké zadání v ADK v zásadě máte?

Nápad, aby Asociace debatních klubů vůbec získala zaměstnance právě pomocí Nadace Vodafone, už tu pár let je. V podstatě od vzniku zmíněného programu jsme se o to v minulosti snažili, ale neúspěšně. Dva roky jsem pracovala v Googlu a paralelně se snažila zapojovat do aktivit Asociace debatních klubů jako dobrovolnice. Skloubit pracovní život s tím, čemu jsem se věnovala ve volném čase, bylo hodně náročné. A pak mě napadlo: proč to vlastně nezkusit tak, abych pro ADK mohla být užitečná na plný úvazek? Bylo to tedy z mé iniciativy. Svůj záměr jsem firmě samozřejmě oznámila dostatečně dopředu, takže i z tohoto hlediska bylo vše v pořádku.

Potom jsem podala příslušnou žádost (o grant v rámci programu Nadace Vodafone) a uspěla jsem. Projekt, o nějž konkrétně se tu jedná, je zaměřen na rozšiřování aktivit Asociace debatních klubů. Nejde jen o zvyšování počtu aktivních debatérů, debatních klubů a podobně, ale zároveň i o podporu chodu organizace. To znamená fundraising – shánění peněz na chod organizace – a PR, čili zviditelnění naší asociace v médiích a obecně přiblížení Debaty lidem.

Jaké byly Vaše první dny v novém zaměstnání? Co Vás tam překvapilo?

Je to opravdu velká změna: z velké korporace, kde má člověk širokou podporu, všechno je tam zorganizované a funguje, do organizace, kde je vlastně jediným zaměstnancem... V praxi to

znamená, že spoustu věcí jsem musela zařítit nebo si pozjišťovat sama. Na druhou stranu to mělo výhodu ve značné volnosti. Mohla jsem si rozmyslet, co chci dělat, kdy to chci dělat a jakým způsobem. Když mám nějaký nápad, mohu ho realizovat, aniž bych byla omezena dalšími nařízeními.

Jakou výbavu, jaké znalosti a zkušenosti získané v komerční sféře – a jmenovitě v Googlu – jste si na své nové pracoviště vzala s sebou?

Myslím, že je to obecný přístup k řešení problémů a k jejich zpracování s určitým zadáním. Organizace činností, plán

projektu a jeho rozvržení... zkrátka ona korporátní organizovanost, která byla v mém předchozím zaměstnání nutná. Neziskový sektor funguje trochu volněji, i tím, že v něm působí hodně dobrovolníků. Spousta věcí se tu řeší jakoby za běhu... Řekla bych, že vnést sem jistou ukázněnost a systematičnost bylo nejdůležitější.

Zdá se, že neztrácíte čas... Nedlouho po Vašem nástupu sdružení vypsal čtyři výběrová řízení: na pozici asistent fundraisingu, asistent PR, překladatel a kreativec-grafik-videoeditor. Myslíte si, že je všechny ADK takzvané užíví – řečeno obrazně i doslova?

Práce pro ně je nad hlavu. A to je přesně ten důvod, proč jsme výběrová řízení vypsal. Cítím, že moje silná stránka, moje kvality jsou primárně v koordinační oblasti a nemá úplně smysl, abych se věnovala konkrétním úkolům typu přeložit text na náš web nebo napsat tiskovou zprávu. Spíš jde opravdu o to zajistit prostředky potřebné pro fungování ADK, dát jejímu chodu systém, zajistit síť lidí ochotných pomáhat. Hodně dobrovolníků s námi spolupracuje na neformální bázi a říkali jsme si, že by přece jen bylo hezké dát jejich snaze nějaký formální charakter. Třeba v podobě zmínky, kterou si pak mohou dát do svého životopisu a podobně. Takže práce pro ně bude určitě. Zatím jsou jejich pozice ryze dobrovolnické, ale pokud se mi podaří získat potřebné prostředky, tak do budoucna bych chtěla, aby za svoji práci dostávali i nějakou odměnu.

Můžete uvést nějaký postřeh z ADK, o jehož širší platnosti i v jiných neziskovkách daného typu příliš nepochybujete? Co je podle Vás silnou a co slabou stránkou těchto organizací?

Plusem u ADK je určitě velký, silný komunitní charakter sdružení. Důvodem, proč tam příznivci asociace zůstávají třeba několik let a pro organizaci pracují zadarmo, je opravdu komunita jejích lidí. To, že se mezi nimi cítí dobře, že společně vytvářejí příjemné prostředí, kam se rádi vrací. Pro spoustu lidí je to srdeční záležitost; i když na své aktivity v rámci asociace už nemají čas – mají třeba rodinu – pořád se snaží nějak přispívat k prospěchu ADK. A slabina? Možná právě proto, že někteří lidé se neziskovce věnují tak dlouho, určitě u nich dochází k syndromu vyhoření, k tomu, že už nenacházejí způsob, jak se v ní dál realizovat. Ale to je až po

hodně dlouhé době; myslím si, že to je později než třeba u jiných organizací. Mínusem je již zmíněná nesystémovost v kombinaci s neziskovým charakterem organizace. Ta totiž těžce shání prostředky a pak nedokáže nabídnout odměnu lidem, kteří by pro ni třeba dokázali kvalitně pracovat. Myslím si, že v tomto ohledu schází jasný směr, strategie.

Jaká by měla být ADK – míněno ve srovnání s obdobím před Vaším příchodem – až ji budete opouštět?

Celé by to mělo být tak, že až pak někdo přijde a řekne: Já bych vám tady

chtěl hrozně s něčím pomoci, tak se otevře jeden sešit – nebo jedna složka v počítači – a bude jasno. Bude tam přehledný seznam věcí, které potřebujeme v ADK udělat – a vyberte si. Zajímal by vás tahle činnost? Tady je k ní manuál...

V ADK budou prostě nastavené určité mechanismy, jak má co fungovat. U důležitých záležitostí budou nasdílené zkušenosti lidí, kteří na nich už pracovali, aby se k výsledkům jejich snažení nemuselo přicházet pokaždé znovu. Je třeba vše zorganizovat a nastartovat tak, aby potom ti, kteří o věc projeví zájem, měli na čem stavět.

Chtěla byste na závěr našeho rozhovoru k danému tématu něco poznamenat?

Možná bych měla stručný vzkaz pro lidi, kteří jsou v kontaktu s různými organizacemi podobného typu, něco se jim tam nelíbí, ale zdráhají se to změnit nebo nevědí jak: Buďte v tomhle směru aktivní. Mám dojem, že když se opravdu chce a ti lidé mají motivaci a chtějí něco změnit, tak že to jde. Ale je potřeba, aby impuls ke změně přišel odspodu, od té členské základny – a potom budou překvapeni, kolik se toho dá udělat.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer

O grantovém programu Nadace Vodafone

Rok jinak – Dává šanci profesionálům z různých oborů, vítězům celonárodního výběrového řízení, aby strávili jeden rok prací pro neziskovou organizaci, kterou si sami vyberou. Jejich plat ve stejné výši, jako měli dosud, hradí Nadace. Na druhou stranu neziskové organizace mají na rok motivovaného profesionála, kterého by si jinak nemohly dovolit. Rok jinak je českou variantou globálního programu Vodafone Foundation „World of Difference“, který úspěšně funguje ve více než 20 zemích po celém světě, od Nového Zélandu až po Ghanu.

kRok jinak – Líbí se vám Rok jinak, ale dvanáct měsíců vám připadá jako dlouhá doba? Myslíte, že svůj projekt zvládnete rychleji? Pak je tu pro vás kRok jinak, mladší bratr vlajkového programu, proti němuž má pár odlišností. (Trvá zhruba od jednoho do tří měsíců a během roku se vypisují tři grantová kola, aby zájemci nemuseli čekat s přihláškou celá rok. Letos běží už třetí ročník kRoku jinak; Nadace Vodafone takto podpořila celkem 24 projektů.

Zdroj: www.rokjinak.cz

Webové stránky Evropských karet mládeže EYCA spuštěny

Byly spuštěny nové webové stránky projektu pro veřejnost, podívat se na ně můžete na www.eyca.cz.

Stránky obsahují základní informace o kartách EYCA, interaktivní mapu slev a distri-

butorů, tipy na zajímavé slevy, možnost online objednání karet atd. Pro členy ČRDM je navíc k dispozici speciální internetová podstránka www.eyca.cz/crdm, kde naleznete informace a možnosti jen pro členy ČRDM. Prozatím zde naleznete informace o možnosti využití karet EYCA jako členských karet vašeho sdružení a o speciálním mobilním tarifu ČRDM.

Zdroj: mailingový servis ČRDM

Speciální nabídka pro členy České rady dětí a mládeže od Vodafonu

Balíček ČRDM

20 minut • 50 SMS • Internet v mobilu 300 MB
Volání a SMS v rámci skupiny ČRDM zdarma

Měsíční poplatek	329 Kč
Standardní cena	683 Kč
Po vyčerpání balíčku volání	5,50 Kč
Po vyčerpání balíčku SMS	1,20 Kč

Všechny ceny uvedené v letáku jsou včetně 20% DPH.

Jak si speciální balíček objednáte?

1. Na www.vodafone.cz/crdm zadejte kód, který si vyžádejte u svého administrátora. Nebo zavolejte na zelenou linku **800 777 791** (pracovní dny 9-18 hodin), kde s vámi konzultant společnosti Vodafone provede telefonickou objednávku.
2. V případě on-line objednání vám Vodafone do 4 pracovních dnů od odeslání objednávky zavolá, aby ji ověřil.

Telefonování ani SMS v rámci sítě ČRDM neodčerpávají volné minuty ani SMS v rámci tarifu. Tato nabídka není standardně poskytována, proto není možné řešit požadavky týkající se této nabídky ve značkových prodejnách Vodafonu.

72 hodin v regionech

Třídenní dobrovolnický projekt 72 hodin – Ruku na to!, vyzkoušený během druhé říjnové dekády, se v podmínkách České republiky osvědčil. Zapojilo se do něj ve 225 zaregistrovaných projektech přes 11.000 lidí, a proto by měl pokračovat i v následujících letech. Jak konkrétně to vypadalo, když si dobrovolníci „pláclí“ v regionech?

Brno

V pátek 12. října jsme navštívili děti v brněnském Klokánku, který poskytuje přechodnou pomoc těm, o něž se ze závažných důvodů nemůže postarat nikdo z blízkých příbuzných.

Společně jsme strávili krásné dopoledne plné povídání, malování a hraní s těmi nejmenšími. Na závěr jsme dětem věnovali malé dárky, aby na nás měly vzpomínku. Z Klokánka jsme odcházeli s myšlenkou, jak důležité je mít domov a rodinu a jak těžká musí být situace pro děti, kterým osud nepřál. Náš obdiv a úctu mají však lidé, kteří v Klokánku pracují, a za to jim patří největší poděkování.

Pokračování projektu probíhalo v sobotu 13. 10. v Bohdalicích branným závodem požární všestrannosti. Poměřili

jsme síly s ostatními družstvy v oblasti střelby, topografie, uzlování, zdravotvědy a požární ochrany. V tomto závodě jsme se umístili na šestém místě z celkem 27 zúčastněných družstev, což pro nás znamenalo obrovský úspěch.

Za žáky ZŠ Šaratice a SDH Hostěradky – Rešov
Jitka Pospíšilová

České Budějovice

Do úklidového projektu v Českých Budějovicích se zapojila členská sdružení RADAMBUKu – Česká tábornická unie – Velká rada oblasti jihočeské, Jihočeská krajská organizace Pionýra, Pohodáři VSKH, RC Emanuel, Koníček, o.s., a Svobodný turistický oddíl Ježci.

Akce „Úklid areálu Sportovní haly v Českých Budějovicích“ se konala v sobotu 13. října za podpory náměstka primátora pro školství a sociální věci Mgr. Petra Podholy. Akce se zúčastnilo 50 dobrovolníků, kteří přispěli k čistotě areálu, v němž každoročně v květnu pořádá Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje (RADAMBUK) tradiční přehlídku činnosti sdružení Bambiriádu. Dobrovolníci označení zelenými tričky a bílými šátky s logem 72 hodin dále uklidili prostor před Plaveckým stadionem, dětské hřiště a část Stromovky v okolí kluboven ČTU.

Na webu www.72hodin.cz bylo zaregistrováno v Jihočeském kraji celkem 15 projektů a 565 dobrovolníků. Zapojily se nejen dětské a mládežnické spolky, ale také školy a školní družiny.

Petr Novák a Kateřina Babická, RADAMBUK

Jihlava

Hned s příchodem na jihlavské nemocniční oddělení dlouhodobě nemocných jsme zazpívali písničku „Já jsem muzikant a přicházím k vám...“, což symbolicky celou hudební hodinku otevřelo. Pacienti byli připraveni v řadě a podle všeho nás už netrpělivě očekávali. Ze začátku jsme trochu improvizovali, ale záhy se sezpívali. Byli jsme totiž skupina, která spolu v tomto složení ještě nevystupovala. Od druhé skladby měli už babičky a dědečkové „duté hole“, které jsme jim rozdali a které pilně využívali

okapů a vykopání odpadové šachty u naší skautské klubovny. Sekala se tráva, uklízelo se okolí klubovny. Byl to opravdu krásný a slunečný víkend, který se nám podařilo prožít zase spolu a smysluplně. Odměnou nám bylo nádherné počasí a dobrý pocit s vykonané práce. Tak zase příští rok.

Za zlatohorské skauty Agi

k „tleskání“, ale i rytmickému doprovodu.

Akce se velmi vydařila a podle všeho otevřela prostor pro další spolupráci. Vrchní sestra nás poprosila, zda bychom nepřišli zazpívat častěji. Pacienti byli velmi spokojeni, podle jejich slov „nebudou do pondělka mluvit o ničem jiném“. Do zpívání se zapojil i pán, který už dlouhé dny nepromluvil. To nám samozřejmě udělalo radost a zároveň namotivovalo do další společné práce. Společně jsme se shodli na tom, že je užitečné, být užitečný...

Jaroslav Honěk, Opatov

Zlaté Hory

V sobotu 13. 10. 2012 se také skauti ze Zlatých Hor připojili k projektu 72 hodin – Ruku na to! S těmi mladšími, kteří se nezalekli práce, jsme se sešli ráno v osm hodin, abychom vybírali asi čtyřkilometrový úsek kolem hlavní cesty. V příkopěch na nás čekalo osm velkých pytlů různého nepořádku. Před obědem jsme byli již všichni „sběrači“ šťastně doma.

Starší skauti si naplánovali brigádu až na odpoledne. Sešli se po víkendové dny a zapracovali na montáži nových

Velké Hamry

Rádi jsme se do projektu 72 hodin zapojili, a ukázali tak okolí, že jsou zde stále lidé, kteří udělají něco zcela nezištně. Během péče o hrob se nás sešlo celkem 16, někteří však museli odejít dříve. Než jsem stihl děti požádat o pokračování v údržbě hrobu i v dalších letech, přišli s tím sami. Jsem tedy velmi potěšen nejen z odvedené práce, ale i ze zájmu dětí. Pan Mohr je součástí historie našeho města a doufám, že nebude zapomenut. Čest jeho památce.

Za TOM Liščata Jiří Martinek
Velké Hamry

72 hodin

Jednou větou

Skauting a jeho hodnoty pozitivně ovlivňují směřování české společnosti již celých sto let – potvrzuje to i fakt, že mezi šesti laureáty Řádu Tomáše Garrigua Masaryka byli tři skauti: Za rozvoj demokracie, humanity a lidská práva byli oceněni Leopold Färber, Mons. Karel J. Fořt a RNDr. Hubert Procházka, CSc.

www.skaut.cz

Občanské sdružení Boii připravilo v rámci projektu „Historie jinak“ sérii přednášek určených pedagogům – zaměřeny jsou zejména na keltský život a kulturu a na zapojení těchto témat do výuky.

www.boii.cz

K žákům a studentům po celé ČR míří nový projekt „Tancuj a toč!“, s nímž ve školním roce 2012/2013 přichází občanské sdružení DC (Dancing Crackers); žáci zažijí skvělý tělocvik, zjistí,

že pohyb může být zábava, a naučí se společnou celorepublikovou taneční sestavu.

www.tancujanedrob.cz

Evangelický kostel v Krnově se stane 16. 12. do 16.00 dějištěm tradičního předvánočního koncertu pořádaného Ymkou DAP o.s. a ČCE Krnov; tématem akce nazvané Gospel Night Krnov je tentokrát „Jiskra naděje“.

www.ymca.cz

Občanské sdružení Letní dům ve spolupráci se sdružením In Báze Berkat otevřelo na pražských Vinohradech novou tvůrčí dílnu, Atelier InBáze, kde budou probíhat výtvarné a další kreativní aktivity dostupné všem dětem i dospělým.

www.letnidum.cz

Ve věku sedmdesáti čtyř let zemřel 6. 11. 2012 karikaturista Vladimír Jiránek, kromě jiného též autor loga Hnutí

Brontosaurus i dalších výstižných kreseb v ochránářských knihách Josefa Velka; nejen jeho inteligentní humor nám bude chybět.

www.brontosaurus.cz

O dobrovolnickém víkendů, který uspořádala Liga lesní moudrosti v rámci projektu „72 hodin – Ruku na to!“, stihli woodcrafteri skoro vše, co si předsevzali, a dokonce i něco navíc: to, když zúčastnění s hrůzou zjistili, že jablek z farní zahrady nemají 130 kg, jak odhadovali, ale 230 kg; vylisovaného moštu bylo nakonec neuvěřitelných 140 litrů.

www.woodcraft.cz

Dopisem ministra školství Petra Fialy převzalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy záštitu nad 2. ročníkem debujácké soutěže „Pohár vědy – Nobel 2013“.

www.debruar.cz

Nenech se zmanipulovat a vyhraď!

Je tříkolová internetová soutěž pro děti (11–18 let) zaměřená na finanční gramotnost. Najdete ji na adrese www.rozumimefinancim.cz/soutez.

Finanční gramotnost si můžeme představit jako soubor znalostí, dovedností a postojů, které nám umožňují orientovat se v každodenní ekonomické realitě. Tuto schopnost oceníme hlavně jako dospělí, ale dozvídat se něco o penězích a hrát o nich hry mohou klidně i děti, a proč ne právě formou soutěže?

Jak soutěž probíhá

Od poloviny listopadu běží první ze tří soutěžních kol. Bodované aktivity v soutěži dávají hráčům možnost smysluplně využít čas, který tráví na počítači. Také se cíleně zlepšovat a formou her učit o finanční gramotnosti. Skupinové úkoly naopak podporují spolupráci a aktivní formu trávení volného času.

Jednotlivá soutěžní kola:

15. 11. – 15. 12. 2012

19. 12. – 19. 1. 2013

23. 1. – 23. 2. 2013

K účasti v soutěži je třeba založit si pro-

fil na webu, body se potom automaticky přičítají za každou dohranou hru a skóre lze neustále sledovat i v porovnání s ostatními hráči.

Ceny

Ti nejlepší v každém kole získají dotkový mobilní telefon, další v pořadí například outdoorové vybavení nebo deskové hry. Ceny jsou připraveny vždy pro deset soutěžících.

V čem soutěží jednotlivci

- Hraní pexes a dalších flashových her přímo na webu soutěže
- Hraní hry Nauč se hospodařit, která simuluje práci s rodinným rozpočtem
- Hraní velké komiksové hry Nenech se zmanipulovat, kde se hráči rozhodují v krizových situacích a prožívají příběh společně s hlavními postavami celé hry

V čem soutěží skupiny

Skupinové úkoly mají v soutěži velkou váhu, ale jejich odevzdání není pod-

mínkou pro získání výhry. Tří- až desetičlenné týmy mohou v každém kole odevzdat Reportáž nebo Reklamu nebo obojí. Úkol lze ve skupině zpracovat jako video, audio nebo komiks. Body za skupinu se připsají každému zapojenému jednotlivci – skupina tudíž nevyhrává. V reportáži je třeba zachytit, jak skupina hraje hru cílenou na finanční gramotnost (například ze sbírky her Rozumíme financím I) a shrnout, jaký přínos měla pro její účastníky, co se vlastně naučili. V reklamě (již existující nebo vlastní) je důležité odhalit různé marketingové prvky, které byly použity pro nalákání spotřebitelů.

Více informací najdete přímo na webu soutěže: www.rozumimefinancim.cz

Ivana Čurdová

Začínáte rádi od píky?

Filip Cíl
herec

Zanedlouho mi bude dvacet čtyři let. Přestože přítelkyně mi říká, že jsem už starej, tak si myslím, že mám ještě dost času na to pořad zkoušet nové věci. Mám v hlavě spoustu projektů a nápadů; to, že je třeba vůbec nikdy nezrealizují a nikdo o nich neví, je věc druhá... Obloukem se tím dostávám k vaší otázce.

Ano, rád začínám od píky – a rád si tu píku sám vybírám: rád si sám stanovím koridor, ve kterém se budu pohybovat, a hranice, kam až můžu jít. Ať už se jedná o přípravu nějakého projektu, nebo třeba o školu. Rád se ale zároveň nechávám inspirovat staršími kolegy a jejich výsledky. Chtěl bych tohle všechno

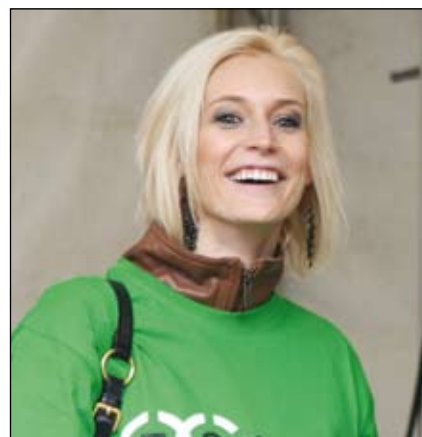

nějak skloubit, ale nevím úplně přesně jak. Co však vím, je, že na položenou otázku nemohu odpovědět prostě jen ANO nebo NE. Jsem rád, když můžu dělat to i ono.

Pavla Gomba

výkonná ředitelka české pobočky UNICEF (Dětský fond OSN)

Myslím, že u každého projektu jsou dvě opravdu zajímavé fáze: samotný počátek, tedy když člověk přemýšlí, zvažuje varianty a vymýšlí, jak konkrétně projekt vést, a poté na konci, když vidí výsledky a může zhodnotit, jak se vše povedlo. To, co je mezitím, je zdánlivě méně zajímavé nebo dobrodružné, ale přitom právě na fázi realizace nejvíce záleží celkový výsledek.

Vymýšlení nových věcí mě baví hodně, ale přitom si uvědomuji, že to zdaleka nestačí. Výhodou v UNICEF je to, že vlastně nikdo z nás nepracuje úplně sám, každý z nás je závislý na tom, co udělají (nebo neudělají) ti druzí. Takže radost z dobrého výsledku je o to větší, že se o ni můžeme podělit :o)

Barbora Vida Kolářová

česká vicemiss, modelka

Pro mě je určitě jednodušší navázat na něco již „rozjetého“ a v práci pokračovat. Člověk si alespoň trochu udělá představu o tom, jakou cestou se má vydat, a případně si ji upraví dle svých představ a osobních cílů.

ČRDM plným členem Evropského fóra mládeže

Česká rada dětí a mládeže se stala (ČRDM) se stala plným členem Evropského fóra mládeže (European Youth Forum, YFJ). Rozhodlo o tom valné shromáždění této evropské střešní organizace, které se konalo ve dnech 22.–24. listopadu 2012 ve slovinském Mariboru. Byla tím završena více než čtrnáctiletá snaha ČRDM o přijetí do vrcholné evropské organizace mládeže.

Od dubna 2010 působila Česká rada dětí a mládeže ve strukturách YFL jako tzv. členkandidát.

Redakce

72 hodin – Ruku na to! s Radou dětí a mládeže Jihočeského kraje v Českých Budějovicích (nahore)
a se žáky ZŠ v Lačnově (dole)

